DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata rocznie 18 Koron. Nr. 3. Pińczów, dnia 10. kwietnia 1918.

33.

Do Ludności

Jeneraln. Gubernatorstwa Lubelskiego!

Najwyższem postanowieniem Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości mianowany kierownikiem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, pozdrawiam najserdeczniej — na razie tą drogą — jego ludność i cieszę się na stykanie się z nią częste i osobiste.

W myśl wielkodusznych życzeń mego Dostojnego Monarchy uważam sobie za zaszczytne zadanie ściśle, sprawiedliwie i bezstronnie, ale zarazem z największą życzliwością popierać w każdym kierunku materyalny i gospodarczy dobrobyt ludności, a zarazem braki i ograniczenia, wywołane stanem wojennym, uczynić-o ile możności-znośnymi.

Jako uczestnik ciężkich walk, które kilkakrotnie rozegrały się właśnie na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa i jako świadek spustoszeń, wywołanych przez te walki, pojmuję dokładnie konieczność odbudowy kraju, który i pod tym względem może w zupełności liczyć na moje poparcie.

Poszanowanie praw i ustaw, utrzymanie spokoju i ładu, muszą bezwarunkowo stanowić myśl przewodnią zarządu wojskowego w tych ciężkich czasach, które wstrząsnęły umysłami wszystkich i grożą unicestwieniem pojęć spokoju i zgodliwości. Wszakże i sama Polska, powstała do nowego życia państwowego, potrzebuje jako podstawowego warunku szczęśliwej przyszłości przedewszystkiem konsolidacyi i rozwoju wewnętrznego, opartego na prawie i porządku, a niezamąconego zewnętrznymi wpływami.

Wzajemne zaufanie, szczere i lojalne usposobienie ludności i jej duchowych przywódców ułatwią mi niezawodnie me ciężkie zadania w służbie kraju i dlatego nawołuję ogół do zrozumiałej współpracy.

Lublin, 1. marca 1918 r.

Antoni Lipošćak, w. r.
jenerał piechoty.

34.

Odznaczenie.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najmiłościwiej w uznaniu znakomitej służby w szczególnem użyciu:

udzielić złoty krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności c. k. oficyałowi kancelaryjnemu w ministerstwie rolnictwa Maksymilianowi Kordzińskiemu, obecnie przydzielonemu do oddziału administracyjnego tut. Komendy powiatowej.

35.

Dary dobroczynne.

C. i k. Komendant powiatu ofiarował następujące kwoty z funduszu grzywien w miesiącu lutym 1918 r.

1)	na ochronkę Sierociniec w Pińczowie	Koron 1000.—
2)	„ „ przy szpitalu św. Juliana w Pińczowie . . .	„ 500.—
3)	dla herbaciarni w Pińczowie	„ 300.—
4)	„ kuchni żydowskiej w Pińczowie	„ 300.—
5)	„ ewakuowanych z Wołynia w Kazimierzy wielkiej . . .	„ 500.—
6)	„ pogorzelców w Wiślicy	„ 600.—
7)	„ biednych uczniów szkoły koszykarskiej w Pińczowie . .	„ 100.—
8)	różnym potrzebującym wsparcia osobom w formie jednarazowych zapomóg	„ 977.50

2.

w miesiącu marcu 1918 r.

1)	dla kuchni żydowskiej w Pińczowie	koron 500.—
2)	z okazyi Świąt Wielkanocnych dla biednych miasta Pińczowa bez różnicy wyznania	koron 1000.—
3)	różnym potrzebującym wsparcia osobom w formie jednorazowych zapomóg	koron 865.—

36.

Rozporządzenie z dnia 26-go lutego 1918 r., Nr. 11,

dotyczące sposobu zużycia węgla, koksu i cegiełek węglowych (brykietów) ogłasza się niniejszem w całej osnowie:

Na podstawie § 7, rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się dla obszarów Polski pozostających pod austryacko-węgierską administracyą, co następuje:

Nabywanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 1.

Węgiel, koks i ciegiełki węglowe wolno wydawać względnie nabywać w oznaczonych gminach tylko na podstawie osobnych wykazów (kart węglowych, lub asygnat węglowych).

Gminy, w których ten przepis będzie stosowany, oznaczone będą w każdym powiecie obwieszczeniem Komendanta powiatu.

§ 2.

Nikomu nie przysługuje prawo nabywania pewnej z góry oznaczonej ilości, gatunku, lub sorty węgla na podstawie specyalnego wykazu (§ 1). Odpłatne odstąpienie nabytego wedle § 1 węgla, koksu i ciegiełek węglowych innej osobie jest wzbronione.

Karty węglowe i asygnaty na sprowadzanie, wydawane będą z urzędu, są zatem publicznymi dokumentami, których przeniesienie na inną osobę jest zakazane.

Duplikaty za zgubione, lub zniszczone wykazy z reguły nie będą wydawane.

Karty węglowe.

§ 3.

Karta węglowa jest ważna tylko dla jednego gospodarstwa domowego i zawiera odcinki, służące do poboru ilości węgla przeznaczonej na poszczególne okresy czasu. Ilości jakie będą wydawane na poszczególne odcinki, obwieści za każdym razem Komenda powiatowa.

(Wedle przeznaczenia węgla do gotowania, lub opału, karty węglowe będą opiewać na pobór bądź to węgla kuchennego, bądź pokojowego).

§ 4.

Tylko te osoby mają prawo poboru kart węglowych, które w swem gospodarstwie domowem nie posiadają zapasu przenoszącego 200 kilogramów węgla kamiennego (koksu, lub cegiełek węglowych), lub 250 kilogramów węgla brunatnego (koksu lub cegiełek węglowych) czy też 5 m^3 drzewa opałowego.

Osoby rozporządzające większymi zapasami, uzyskają prawo do poboru kart węglowych dopiero wtedy, gdy ich zapasy przy zużyciu każdocześnie dozwolonej ilości zmniejszą się do lub poniżej ilości wyżej wskazanej.

§ 5.

Każdy właściciel domu, lub jego pełnomocnik winien w miejscu wskazanem obwieszczeniem Komendy powiatowej i w czasie okresu przy tem ustanowionego złożyć deklaracyę, zawierającą zgodne z prawdą odpowiedzi na pytania widoczne z załącznika A. Za członków gospodarstwa domowego będą przytem uważani także i podnajemcy nie prowadzący osobnej kuchni i nie opalający swoich ublikacyi samoistnie. Inni podnajemcy tworzą osobne gospodarstwo domowe.

Każde próżno stojące pomieszkanie winien właściciel lub rządca domu zgłosić natychmiast w miejscu wskazanem w 1. ustępie.

Załącznik A.

Powiat ....

Miejscowość ....

Ulica i numer domu ....

Ilość mieszkań	jedna lub dwie ubikacye	trzy lub więcej ubikacyi zamieszkałych przez dwie osoby	trzy lub więcej ubikacyi zamieszkałych przez więcej niż dwie osoby	ile ubikacyi służy równocześnie jako kuchnie	Uwaga.

(Właściwy format ma być 21×17 cm).

§ 6.

Każde gospodarstwo domowe, (§ 4) w którego kuchni stale przyrządza się jedzenie i którego kuchnia posiada palenisko urządzone na węgiel lub cegiełki węglowe, otrzyma jedną kartę węglową na pobór opału kuchennego.

§ 7.

Karty węglowe na pobór opału pokojowego, wydawane będą dla każdego gospodarstwa domowego (§ 4) w następującej ilości:

1. dla jednej lub dwu ublikacyi mieszkalnych, jedna karta opałowa;
2. dla trzech lub więcej ublikacyi mieszkalnych:

a) o ile w nich mieszka nie więcej jak dwóch domowników, jedna karta opałowa;

b) jeżeli więcej jak dwóch domowników, dwie karty opałowe.

Jeśli w skład gospodarstwa domowego nie wliczając służby, wchodzi więcej jak sześć osób, może Komenda powiatowa w granicach niezbędnego zapotrzebowania zezwolić na wydanie kart opałowych dla większej ilości palenisk pokojowych.

Jeżeli ubikacya mieszkalna służy równocześnie za kuchnię, wydawać się będzie w miejsce karty opałowej, kartę kuchenną.

Przepisy dla pewnych zawodów i wyjątkowych wypadków.

§ 8.

1. Lekarze, notaryusze, adwokaci i osoby wykonywujące swój zawód w publicznym interesie, mogą otrzymywać o ile do swych czynności muszą używać obok ubikacyi mieszkalnych także odrębnych ubikacyi, odpowiednio do czasu używania tych ubikacyi, uzupełniające karty opałowe. Przy całodziennem używaniu jednego, lub dwóch dających się ogrzać pokoi można dodać jedną kartę opałową. W wypadkach jednak gdy zawody te wykonuje się w oddzielnych lokalach, nie połączonych z własnem pomieszkaniem nastąpi przydzielenie opału pokojowego jak następuje:

a) jednej karty opałowej przy użyciu jednej ubikacyi,
b) dwu kart opałowych przy użyciu więcej ubikacyi.

2. Dla robotników biorących robotę do domu, którzy jako tacy się wylegitymują, następnie dla mniejszych z pomieszkaniem połączonych ubikacyi sklepowych, których opalanie jest niezbędne i konieczne, dodaną będzie ponad kartę opałową według § 7 jeszcze druga karta opałowa.

3. W wypadkach wyjątkowych (choroby, połogu) może Komenda powiatowa przemijająco zezwolić na wydanie jeszcze jednej karty opałowej. Zezwolenie to może jednak opiewać tylko na ograniczoną ilość tygodni odpowiednio do przyczyny zapotrzebowania.

Asygnaty na sprowadzanie węgla.

§ 9.

Asygnaty mogą być wystawiane:

1. dla budynków służących do zarządu prawnie uznanych stowarzyszeń religijnych jakoteż dla klasztorów;

2. dla budynków powiatowych, gminnych, lub innych publicznych korporacyi;

3. dla zakładów naukowych, wychowawczych, leczniczych i innych publicznej opieki nie stojących pod zarządem władzy okupacyjnej ani też Państwa Polskiego;

4. dla zakładów aprowizacyjnych (kuchni w przemysłach gospodnich i szynkarskich kuchni wojennych i stowarzyszeniowych wszelkiego rodzaju, młynów, piekarni, jatek, masarni mleczarni i t. p.), jak również dla zakładów kąpielowych i pralni;

5. dla innych przedsiębiorstw np. biur, zakładów, kas chorych i t. p.;

6. dla urządzeń centralnego ogrzewania w budynkach prywatnych.

Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych.

§ 10.

Węgiel, koks i cegiełki węglowe wolno wydawać jedynie:

a) kupcom i przemysłowcom uprawnionym do tego na podstawie ustaw przemysłowych;
b) spożywczym i innym stowarzyszeniom, konsumom i podobnego rodzaju korporacyom, stosownie do ich statutów;
c) gminnym składom opału.

Dla osób, które dopiero po wejściu w życie tego rozporządzenia uzyskają uprawnienie do handlu węglem, koksem i cegiełkami węglowemi, wymagane jest do wykonywania sprzedaży drobnej tych artykułów oprócz świadectwa przemysłowego, jeszcze specyalne pozwolenie, którego udzieli Komenda powiatowa po wysłuchaniu wydziału aprowizacyjnego i które każdego czasu może być odebrane.

§ 11.

Wydawanie węgla, koksu i cegiełek węglowych odbywa się według rejonów ustanowionych przez władzę. Uprawnieni do wydawania (§ 10) mogą węgiel, koks i cegiełki węglowe oddawać tylko osobom należącym do ich rejonu.

Rejony wyznacza komenda powiatowa, która może do tego upełnomocnić gminę, wydział aprowizacyjny, lub komitet ratunkowy.

Dziennik ewidencyjny.

§ 12.

Posiadacze asygnat na sprowadzanie węgla (§ 9), jakoteż kupcy i przemysłowcy uprawnieni do wydawania węgla, koksu i cegiełek węglowych (§ 10, ust. a) mają prowadzić dziennik według wzoru uwidocznionego w dodatku B. Strony dziennika muszą być bieżąco numerowane. Handlujący i przemysłowcy są obowiązani codziennie w bieżącym porządku wciągać do dziennika każdy wydatek.

(Pierwsza strona) **Załącznik B.**

Dziennik ewidencyjny
materyałów opałowych.

Nazwisko i imię...

Miejscowość.................................. ulica.. Nr...............

Powiat...

(Druga strona).

PRZYCHÓD **ROZCHÓD.**

Nr. porządk.	Data	Materyał opałowy	Pudy dzien-nie	Pudy miesię-cznie	Uwagi	Nr. porządk.	Data	Nazwisko odbiorcy	Materyał opałowy	Pudy dzien-nie	Pudy miesię-cznie

Właściwy format ma być 21—|—34 cm.).

Nadzór.

§ 13.

Komenda powiatowa dopilnowuje przestrzegania tego rozporządzenia, jakoteż przepisów na jego podstawie wydanych przez organy nadzorcze. Organy nadzorcze mają prawo:

a) przeprowadzać naocznie w pracowniach przemysłowych, magazynach zapasowych, w mieszkaniach i we wszystkich przynależnych ubikacyach, w piwnicach i t. p.,

b) wglądu w zapiski handlowe i dzienniki odnoszące się do handlu węglem, koksem i cegiełkami węglowemi,

c) żądać informacyi co do zapasów, co do cen, które zapłacono, żądano i zaofiarowano jakoteż co do wszystkich okoliczności ważnych dla oznaczenia ceny węgla, koksu i cegiełek węglowych.

Organy nadzorcze muszą mieć pisemne rozkazy władzy, jako legitymacye i mogą do prywatnych mieszkań i tychże ubocznych ubikacyi wchodzić tylko wtedy, jeśli w tym rozkazie upełnomocnienie do tego jest wyraźnie zawarte.

Komenda powiatowa może upoważnić gminy, wydział aprowizacyjny, lub Komitet ratunkowy do sprawowania nadzoru i wysyłania organów nadzorczych.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 14.

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów na jego podstawie wydanych będą karane według § 9 rozp. z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 15.

Przepisy tego rozporządzenia nie odnoszą się do wydawania i sprowadzania węgla koksu i cegiełek węglowych;

1. dla władz, urzędów, lub instytucyi władz okupacyjnych lub państwa Polskiego,

2. dla zakładów stojących pod zarządem władz okupacyjnych, lub Państwa Polskiego w szczególności dla szpitali i innych zakładów opieki publicznej, następnie dla zakładów naukowych i wychowawczych,

3. dla przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych, jakoteż fabrycznych mających węgiel przydzielony z c. i k. zarządu wojskowego.

§ 16.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

EVZ. Nr. 203347/18. **37.**

Obwieszczenie
dotyczące ograniczenia obrotu ziemniakami.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii M. V. Nr. 305895/1918 r. mają moc obowiązującą następujące rozporządzenia:

I. Ziemniaki dla konsumcyi.

1. Zakazuje się producentom wszelkiego obrotu ziemniakami w obrębie powiatu aż do odwołania.

2. Sprowadzanie kartofli z innych powiatów jest dozwolone tylko na podstawie zezwolenia c. i k. Intendantury (EVZ) w Lublinie.

3. Wszelkie w powiecie znajdujące się wojska mają swoje zapotrzebowanie przedłożyć Intendanturze (EVZ.) w Lublinie.

II. Ziemniaki dla celów przemysłowych.

1.

Suszarnie i Fabryki krochmalu.

Wszelkie na podstawie M. V. Nr. 92505/17. wzgl. L. V. Nr. 94461/17 otwarte suszarnie kartofli i fabryki krochmalu pozostają nadal czynne aż do zupełnego przerobienia przyznanego im kontyngentu.

Punkta od 2 do 6 wyżej wymienionych rozporządzeń zmienia się częściowo jak następuje:

W razie gdyby ilość dozwolona do przerobienia nie mogła być pokrytą z zapasów ziemniaczanych znajdujących się u właścicieli danych przedsiębiorstw, wtedy zwrócić się można po brakującą ilość do Komendy powiatowej, która po uwzględnieniu przepisanych powiatowi dostaw, przydzielić może brakujący kontyngent.

Zakupno kartofli wprost u producentów przez krochmalnie i suszarnie na własną rękę jest niedozwolone.

Za 1 mq kartofli przeznaczonych przez Komendę powiatową na konsumcyę płaci się K. 20. Cena rozumie się na miejscu kupna, przyczem za każdy kilometr ponad 7 Km. dopłaca się po 30 hal. od każdego cetnara metrycznego.

Kartofle nie nadające się do skonsumowania a przeznaczone do przeróbki płaci się najwyżej K 18 — za 1 mq. Produkta ze suszarni ziemniaczanych rolniczych przypadają w miarę zarządzeń c. i k. Komend powiatowych aprowizacyi, podczas gdy produkta krochmalni Intendanturze EVZ. w Lublinie — jednak za pośrednictwem odnośnych c. i k. Komend powiatowych.

Pozatem rozporządzenia Nr. 92505/17 i L. V. Nr. 94461/17 pozostają niezmienione.

2.

Gorzelnie.

Gorzelnie mogą być w ruchu aż do zupełnego przerobienia przyznanego im kontyngentu z własnych zasobów, jednak przy najściślejszym przestrzeganiu przepisów wydanych rozporządzeniem L. V. Nr. 200399/18.

3.

Drożdżarnie.

Rozporządzeniem M. V. Nr. 8725 puszczone w ruch fabryki drożdzy w Woli Krzysztoforskiej. Niechcicach, Lublinie i Pilicy mają się nadal stosować do postanowień wydanych tem rozporządzeniem z wyjątkiem punktu drugiego, który ulega następującej zmianie:

„Przydzielenie tych surowców następuje przez c, i k. Komendę powiatową, a to ze względu na przystępne warunki przewozowe i to po cenie K 69 — za 100 Kg. jęczmienia, po cenie K 27 — za 100 Kg. kartofli z miejscem dostawy stacya kolejowa".

Koszta przewozu koleją jak też od stacyi odbiorczej na miejsce przeznaczenia ponoszą dotyczące fabryki.

III. Wywóz kartofli z Gubernii.

Tylko kupcy opatrzeni legitymacyami Centrali zużytkowania zbiorów w Lublinie (EVZ.) są w prawie zakupywania kartofli. Wszelki inny wywóz przez kogokolwiek jest niedozwolony.

IV. Ceny.

Cena za kartofle przeznaczona dla aprowizacyi wynosi K 20 — za 100 kg. Cena rozumie się na miejscu kupna, poczem za każdy kilometr ponad 7 Km. dolicza się do tej ceny 30 hal. od każdego cetnara metrycznego i kilometra.

Kartofle na wywóz mogą zakupywać tylko ci, którzy posiadają legitymacye wydane przez Centralę dla zużytkowania zbiorów w Lublinie (EVZ.) i mogą się z producentami dowolnie ugodzić, jednak cena ta nie może przekraczać kwoty K 20 — za 1 mq. Przy odbiorze kartofli pozostaje waga 103 kg. przyjęta jako 100 kg. ze względu na obce domieszki.

V. Postanowienia karne.

Przekrorczenie tego rozporządzenia zostanie karane przez c. i k. Komendę powiatową przez zastosowania § 10 rozporządzenia wydanego przez Naczelną Komendę Armii z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61 wzgl. przy przekroczeniu zakazu przez zastosowanie § 7 rozp. Nr. 47 z dnia 15. grudnia 1915.

VI. Postanowienia karne.

Postanowienia § 11 Naczelnej Komendy Armii z dnia 11. czerwca 1916 zostają zastosowane również przy przekroczeniu rozporządzeń odnoszących się do ziemniaków.

Przeprowadzenie rozporządzeń.

Zwraca się szczególną uwagę na przeprowadzenie postanowień § 1 punkt 2 wyżej wspomnianego rozporządzenia:

Jeśi kartofle dla aprowizacyi i celów konsumcyjnych mają być sprowadzane z innego powiatu, to należy to zapotrzebowanie na czas do Intendantury (EVZ.) zgłosić, a ona zarządzi dostarczenie potrzebnych ilości dla dotyczących powiatów.

Ad § III Punkt 1. Legitymacye kupców Centrali dla zużytkowania zbiorów w Lublinie (EVZ.) mają być przez dotyczącą Komendę powiatową potwierdzone. Odstawienie kartofli załatwiają kupcy tej Centrali przy pomocy organów c. i k. Komendy powiatowej, która na czas zarządzi dostawienie furmanek oraz będzie pomocną przy zamówieniach wagonów na stacyi kolejowej i będzie popierać odstawę tychże.

Jeśli zajdzie potrzeba przymusowego odbioru kartofli, to akcyę tę przeprowadzi c. i k. Komenda powiatowa we własnym zarządzie tak odbiór jak i zapłatę, ale w tym wypadku płacić się będzie za 100 kg K 16 — wraz z dostawieniem tych kartofli do miejsca, które zastępca Centrali wskaże. (Stacya odstawy, miejsce albo instytucya postoju wojsk lub konsumcyi).

Kartofle tak odstawiane będą po cenach własnego kosztu (włącznie z kosztem zarządu i transportu) kupcom Centrali, którzy je odstąpią po cenach normalnych Centrali dla zużytkowania zbiorów.

M. A. Nr. 789/18.
L. A. Nr. 453/18.

38.

Rozporządzenie z dnia 15. marca 1918 Nr. 22, dotyczące dochodzeń w przedmiocie uprawy i innych stosunków gospodarczych.

Na podstawie upoważnienia Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do Art. II. ust. 2. Patentu o ustanowieniu władzy państwowej w Król. polskiem z dnia 12. września 1917 r. Nr. 75 Dz. rozp. dla obszarów Polski pozostającej w austr. węgierskiej administracyi wojskowej co następuje:

§ 1.

Obowiązek udzielenia wyjaśnień.

Posiadacze gruntu, jakoteż każdy, kto zamiast niego zajmuje się kierownictwem uprawy i gospodarki jakiej nieruchomości, obowiązany jest sam albo przez upoważnionego do tego zastępcy udzielić na żądanie władzy gminie, gdzie ta nieruchomość się znajduje, wszelkich wyjaśnień co do uprawy i stosunków gospodarczych, jakoteż co do środków pomocniczych i zapasów.

§ 2.

Czas, miejsce i sposób udzielenia wyjaśnień.

Obowiązek dawania wyjaśnień istnieje w czasie od 1. marca do 31. lipca.

Dzień i godzina, w których wyjaśnienia ustne mają być udzielone oraz miejsce, gdzie to ma nastąpić, zostaną w każdej gminie w sposób zwyczajem miejscowym przyjęty ogłoszone lub przy przesłuchaniu poszczególnych osób obowiązanych do dania wyjaśnień przez pisemne wezwanie lub zawiadomienie o przedsięwzięciu badania na miejscu określone.

Wyjaśnienia pisemne zbierane będą przez pisemne wezwania władzy; odpowiedzi na pewne pytania udzielać należy oddzielnie co do nieruchomości położonych w jednej i tej samej gminie; w tym wypadku zostanie w wezwaniu władzy podany termin, do którego wyjaśnienia pisemne udzielone być muszą.

Na żądanie władzy muszą być wyjaśnienia udzielone przez zobowiązanego w miejsce przysięgi i stwierdzone podpisem lub znakiem ręki.

§ 3.

Zbieranie i sprawdzanie wyjaśnień.

Zbieranie wyjaśnień odbywać się będzie z reguły przez sołtysa, lub też zapomocą formularzy wzgl. arkuszy pytań przesłanych obowiązanemu do wyjaśnień celem wypełnienia § 2. ust. 3.

Komenda powiatowa będzie sprawdzać udzielone wyjaśnienia. Organa, którym zbieranie i sprawdzenia wyjaśnień powierzono, mogą przekonać się o ich prawdziwości przez dochodzenie na miejscu i w tym celu, po zawiadomieniu we właściwym czasie obowiązanego do wyjaśnień, wstępować do jego nieruchomości i do zabudowań gospodarczych.

Do ubikacyi mieszkalnych wolno wchodzić tylko w obecności obowiązanego do wyjaśnień lub jego zastępcy.

Zbieranie i sprawdzanie wyjaśnień nie może się rozciągać na stosunki prywatne lub rodzinne nie mające żadnego związku z celem niniejszego rozporządzenia.

Organa ustanowione do zbierania i sprawdzania wyjaśnień muszą się każdocześnie wykazać pisemnem pełnomocnictwem zaopatrzonem w pieczęć urzędową.

§ 4.

Postanowienia karne.

1). Kto nie uczyni zadość wezwaniu do dania ustnych wyjaśnień (§ 2. ust. 2.) sam lub przez odpowiedniego zastępcę w myśl § 1, kto nie udzieli pisemnego wyjaśnienia (§ 2 ust. 2.) w terminie zakreślonym, karany będzie przez Komendę powiatową grzywną do 500 Koron lub aresztem do trzech tygodni.

2). Kto mimo upomnienia lub ukarania dopuści się przekroczenia wymienionych pod 1). kto w zupełności lub częściowo wzbrania się udzielić wyjaśnień organom do ich zbierania lub sprawdzania powołanym lub składa je niezgodnie z prawdą, karany będzie przez Komendę powiatową, o ile czyn jego nie podpada surowszym postanowieniom karnym, grzywną do pięćtysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Prócz kary aresztu może być nałożoną grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 5.

Moc obowiązująca.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

39.

Tępienie ostów.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 26. sierpnia 1917 Nr. 72 ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 10 z r. 1917 punkt 146 podaje się niniejszem na podstawie § 1 ust. II. tegoż rozporządzenia odnośnie do niszczenia ostów polnych następujący sposób postępowania:

1) najpewniejszym środkiem do wyniszczenia ostu jest obok starannej uprawy roli i używania do siewu dobrze oczyszczonego ziarna, dokładne plewienie roli.

Plewienie powinno się przedsiębrać:

a) na wiosnę, gdy osty są jeszcze małe przez wycięcie tychże przy pomocy stosownego, kształtem do łopaty zbliżonego noża; aby korzenie ostu w zupełności usunąć, należy wycinanie często przedsiębrać. Przytem trzeba baczyć na to, aby cały korzeń ostu usunąć, pozostałe bowiem w ziemi części korzeni puszczają na nowo pędy, należy przeto dostatecznie głęboko nożem sięgać

b) jeżeli osty więcej odrosły, można je zwłaszcza po deszczu, łatwo wraz z korzeniem z roli wyrywać.

Tego rodzaju niszczenie ostów najkorzystniej na wiosnę przedsiębrać i należy tego sposobu używać, jak długo jest to możliwe bez uszkodzenia roślin uprawnych (kultur).

2) Gdyby w czasie żniw znajdowały się na polach większe ilości ostów, należy je przy zbieraniu płodów rolniczych na polu pozostawić, a następnie spalić. W żadnym wypadku nie należy ostów składać na drogach polnych i miedzach, ponieważ przez to, wskutek rozsypywania się nasion, uprzykrzony ten chwast bardziej tylko się rozprzestrzenia.

3) Tam gdzie na ugorach, pastwiskach, miedzach i przydrożnych rowach występują osty w znaczniejszej ilości, tak że ich wyplewienie byłoby bardzo uciążliwe i ze znacznym kosztem połączone, należy osty przed okwitnięciem ich skosić, złożyć w stosy i spalić. Tak należy kilkakrotnie w roku postępować, aby szkodliwa ta roślina nie mogła dojść do kwiatu, a tem mniej do nasienia.

4) Co do tępienia ostów na gruntach opuszczonych, to będzie obowiązkiem odnośnej komisy gospodarczej, jakie po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 3. kwietnia 1916 Dz. rozp. Nr. 54 zostały utworzone, poczynić odpowiednie w tym względzie zarządzenia.

Może tu chodzić jedynie o to, aby przestrzenie te przed okwitnięciem ostu skosić, a pokos, o ile nie da się użyć na karmę dla bydła, złożyć w stosy i o ile to możliwe przykryć warstwą ziemi, aby skutkiem przegnicia uzyskać kompost.

Gdzie tego nie można przeprowadzić, należy skoszone chwasty po wysuszeniu spalić.

Równocześnie poleca się Urzędom gminnym, aby baczyły na to, by powyższe przepisy dokładnie były spełniane, a o opieszałych donosiły Komendzie powiatowej celem ich ukarania.

40.

Ograniczenie spożywania mięsa.

Rozporządzenie z dnia 8-go lutego 1918 r., Nr. 15 dotyczące ograniczenia spożywania mięsa, ogłasza się niniejszem w całości:

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. i rozporządzenia z dnia 8-go września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., zarządza się co następuje:

§ 1.

W obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego wędzonego) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsi, kaczek i kur, a to we **środy** i **piątki**, każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje również i prywatne gospodarstwa domowe.

§ 2.

Ludności żydowskiej dozwolone jest przyrządzanie potraw mięsnych w piątki, celem ich spożycia w bezpośrednio następującą sobotę.

§ 3.

Rzeź bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, baranów i kóz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, oznaczonych przez Komendę powiatową, a to w ilości pozostającej w odpowiednim stosunku do liczby mieszkańców, a wyznaczonej przez Komendę powiatową, w uwzględnieniu stanu bydła i to oddzielnie od rzezi bydła, przeznaczonego dla potrzeb wojskowych.

§ 4.

Komendy powiatowe mogą zezwalać na wyjątki z pod przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza zakładom leczniczym.

§ 5.

Przekroczenia powyższych przepisów karać będzie Komenda powiatowa po myśli § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 6.

Komenda powiatowa jest obowiązana czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzanie kontroli także i w gospodarstwach prywatnych.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie znosi się będące dotąd w mocy §§ 2, 4 i 6 rozporządzenia Jenerał-Gubernatora wojskowego z 13-go października 1916 r., Nr. 79 Dz. rozp. dotyczącego ograniczenia spożywania mięsa.

F. A. Nr. 2911/18. **41.**

Niedostateczne stemplowanie podań.

Coraz częściej zdarzają się wypadki wnoszenia do władz c. i k. Zarządu wojskowego nieostemplowanych podań (także ofert) mimo, że podania te podlegają opłacie stemplowej.

Aby usunąć tą nieprawidłowość, będzie w przyszłości przestrzegany z całą bezwzględnością przepis ustawy odnośnie do nieostemplowanych podań.

W szczególności podania nieostemplowanie lub niedostatecznie ostemplowane nie będą mogły być załatwiane tak długo, dopóki należna opłata stemplowa uiszczoną nie zostanie.

Wyjątkiem od tej zasady są pisma, do których wniesienia przepisany jest termin ścisły, następnie te pisma, które naczelnicy urzędów uznają za pilne, które to pisma mogą być podane załatwieniu z warunkiem, że opłata stemplowa ściągniętą zostanie równocześnie z zawiadomieniem strony.

Powyższych zasad mają na przyszłość przestrzegać ściśle także władze autonomiczne, jeśli będą załatwiały pisma, opłacie stemplowej podlegające, w sprawach prywatnych wniesione.

F. A. Nr. 221/18. **42.**

Podwyższenie opłaty stemplowej wekslowej.

Wedle postanowienia rosyjskiej Rady ministeryalnej, ogłoszonego w Dzienniku ustaw

państwowych z dnia 31. grudnia 1914 została w art. 47 ros. ustawy unormowana należytość stemplowa wekslowa podwyższona od każdych 100 Rb. z 15 na 20 kop.

Podwyższenie to pozostaje nadal w mocy po myśli art. 48 wojskowej konwencyi haagskiej.

Odtąd zatem obowiązują następujące ceny sprzedaży:

do sumy wekslowej	50 Rb.	10 kop.
„	100 Rb.	20 kop.
„	200 Rb.	40 kop.
„	300 Rb.	60 kop.
„	400 Rb.	80 kop.
„	500 Rb. . . .	1 Rb.
„	600 Rb. . . .	1 Rb. 20 kop.
„	700 Rb. . . .	1 Rb. 40 kop.
„	800 Rb. . . .	1 Rb. 60 kop.
„	900 Rb. . . .	1 Rb. 80 kop.
„	1000 Rb. . . .	2 Rb.

Sprzedaż blankietów wekslowych będzie tymczasowo prowadzić tylko powiatowa Kasa. Sprzedaż dla stron odbywać się będzie po każdorazowym oficyalnym kursie przemiany.

Rozporządzenia powyższe wchodzą w życie na podstawie reskryptu c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego F. A. Nr. 300495/16 z dniem 15. lutego 1918.

Uprawnieni do sprzedaży blankietów wekslowych mają niesprzedane blankiety odwieźć natychmiast do Kasy powiatowej, gdzie im też faktyczna cena za nie wypłacona zostanie.

MGG. E. H. Nr. 13228 / E. Nr. 5011 /18.

43.

Otwarcie stacyi ogierów rządowych.

Z dniem 15. marca b. r. została otwarta w Pińczowie stacya ogierów rządowych (w zabudowaniach dawnego browaru).

Czas stanowienia trwać będzie do 15. lipca b. r.

Należytość za stanowienie podana jest na tablicze umieszczonej obok tablicy z rodowem każdego ogiera.

Oprócz taksy za stanowienie opłacać się będzie 40 h. za świadectwo stanowienia.

Każda klacz doprowadzana do stanowienia musi posiadać świadectwo zdrowia—wystawione przez c. i k. powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Klacze pochodzące z zagród, gdzie chorują konie na świerzb lub nosaciznę, nie będą dopuszczane do stanowienia.

O tem zawiadamia się wszystkich właścicieli koni.

44.

Użytek z broni przez posterunki i patrole stojące w granicznej służbie policyjnej.

Ponieważ przemytnicy, przeciwko którym straże i posterunki graniczne użyły broni częstokroć nie znali odnośnych przepisów, ogłasza się poniżej po myśli rozporządzenia c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Lublinie Gstb. Präs. Nr. 15.808/1017, dotyczący danej kwestyi wyciąg ze „Wskazówek dla granicznej służby policyjnej".

„Posterunki i patrole mają w dzień i noc karabin nabity i bagnet zatknięty. Z broni palnej wolno zrobić użytek, jeżeli straże, posterunki albo patrole zostaną czynnie zaczepione i niebezpiecznie zagrożone, następnie, jeżeli straże, posterunki i patrole, nie mogąc podjąć aresztowania i mimo poprzedniego upomnienia, zostaną dotkliwie zwymyślane i obrażone, a bagnet przeciw temu nie wystarczy, wreszcie przeciw przemytnikom lub innym podejrzanym osobom, które na drugie wezwanie się nie zatrzymają".

45.

Zaprowadzenie czasu letniego na rok 1918.

Rozporządzenie z dnia 26-go marca 1918 r. Nr. 21 dotyczące zaprowadzenia czasu letniego na rok 1918 ogłasza się niniejszem w całej osnowie:

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do artykułu II, ustęp 2, Patentu o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12-go września 1917 r., Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Na czas od poniedziałku dnia 15-go kwietnia 1918 r., aż do poniedziałku dnia 16-go września 1918 r., zaprowadza się czas letni o godzinę wcześniejszy od obecnego.

Stosownie do tego przesunie się wskazówki na zegarach dnia 15-go kwietnia 1918 r. o godzinie 2-giej rano według dotychczasowej rachuby o jedną godzinę naprzód, a w dniu 16-go września 1918 r. według nowej rachuby zaprowadzonej tem rozporządzeniem (czas letni) o jedną godzinę wstecz.

Rano dnia 16-go września 1918 r. oznaczy się pierwszą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą A a drugą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą B.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

46.

Wykaz

kar nałożonych przez c. i k. Komendę powiatową w Pińczowie w miesiącu lutym i marcu 1918 za przekroczenie rozporządzeń dotyczących zajęcia, obowiązku zgłoszenia, zakazu wywozu i t. p. odnośnie do towarów wymienionych w rozp. J. G. W. z dnia 17. grudnia 1917 R. S. Nr. 95759.

L. p.	Imię i nazwisko	Rodzaj i ilość towaru	Czyn kary godny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komendy powiatowej
1.	Lejzorek Izrael Herszla	9 kg. skóry podeszwowej	kupno skóry niezaopatrzonej stemplem	przepadek towaru	1/II 1918 E. Nr. 33799/17
2.	Niegosławski Szmul	4 skóry cielęce	niezgłoszenie skóry	„	1/II 1918 E. Nr. 29.255/17
3.	Mur Lejzor	2 skóry cielęce	tajemne garbowanie skóry	przepadek tow. nadto 20 K grzyw.	5/II 1918 E. Nr. 486/16
4.	Liba Chaja	45 skór owczych- 3 cielęce- i 1 kozia	„	przepadek tow. nadto 50 K grzyw.	6/II 1918 E. Nr. 31379/17
5.	Wójcik Franciszek	1 skóra cielęca	niezgłoszenie skóry	przepadek towaru	7/II 1918 E. Nr. 1358/18
6.	Lach Jan	„	„	„	7/II 1918 E. Nr. 1358/18
7.	Nowak Bartłomiej	1 skóra końska	„	„	7/II 1918 E. Nr. 1641/18
8.	Mierzwiński Ludwik	4 skóry końskie	„	„	4/II 1918 E. Nr. 1642/18
9.	Sęsoła Wywrzyniec	4 skóry z dzików 2 końskie i 1 krowia	„	„	8/II 1918 E. Nr. 32654/17
10.	Herszkowicz Herszla	1 skóra końska i 1 krowia	„	„	8/II 1918 E. Nr. 1643/18
11.	Wójcik Walenty	1 skóra cielęca	„	„	8/II 1918 E. Nr. 30998/17
12.	Rozenblum Ruchla	50 kg. kawałków skóry	tajemne garbowanie	przepadek towaru nadto po 100 K. grzywny	11/II 1918 E. Nr 3069/18
13.	Rozenblum Motel	„	„		„
14.	Liber Paweł	19 skórek króliczych	niezgłoszenie skóry	przepadek towaru	12/II 1918 E. Nr. 2106/18
15.	Lewkowicz Szmul Lejba	10 kawałków skóry owczej	„	„	26/II 1918 E. Nr. 2472/18
16.	Rotenberg Cyna	12 kg. tłuszczu	„	przepadek tow. nadto 20 K grzyw.	12/III 1918 E. Nr 4793/18
17.	Ochsenhändler Josek	1 skóra cielęca	„	przepadek towaru	18/III 1918 E. Nr. 5933/18

F. A. Nr. 176999/18. **47.**

Wstrzymanie koncesyi na sprzedaż wyrobów spirytusowych.

Na zasadzie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 4. lutego 1918 r. F. A. Nr. 176999/18 zawiadamia się, że udzielanie koncesyj do sprzedaży wyrobów wódczanych aż do dalszego zarządzenia zostało wstrzymane.

Podania ewentualnie wniesione nie będą uwzględniane.

C. i k. Komendant powiatu:

SPRINGWALD w. r. PODPUŁKOWNIK.

Druk. I. Rapoporta w Pińczowie.